

अकरोः सचिवं दूतं सौहृदादथ सारथिं ॥ २० ॥
 सर्वात्मनः समदृशो ह्यद्वयस्यानहंकृतेः ।
 तत्कृतं मतिवैषम्यं निर्वच्यस्य न क्वचित् ॥ २१ ॥
 तथाप्येकान्तभक्तेषु पश्य भूपानुकम्पितं ।
 यन्मे ऽसूंस्त्यजतः साक्षात् कृत्वा दर्शनिमागतः ॥ २२ ॥
 भक्त्यावेश्य मनो यस्मिन् वाचा यन्नाम कीर्तयन् ।
 त्यजन् कलेवरं योगी मुच्यते कामकर्मभिः ॥ २३ ॥
 स देवदेवो भगवान् प्रतीक्षतां कलेवरं यावदिदं हिनोम्यहं ।
 प्रसन्नहासारुणालोचनो ह्यसन्मुखाम्बुजो ध्यानपथश्चतुर्भुजः ॥ २४ ॥

सूत उवाच ॥

युधिष्ठिरस्तदाकर्ण्य शयानं शरपञ्जरे ।
 अपृच्छद्विविधान् धर्मानृषीणामनुश्रुण्वतां ॥ २५ ॥
 पुरुषस्वभावविहितान् यथावर्णं यथाश्रमं । *
 वैराग्यरागोपाधिभ्यामाम्नातोभयलक्षणान् ॥ २६ ॥
 दानधर्मान् राजधर्मान् मोक्षधर्मान् विभागशः ।
 स्त्रीधर्मान् भगवद्धर्मान् समासव्यासयोगतः ॥ २७ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षांश्च सहोपायान् यथा मुने ।
 नानाख्यानेतिहासेषु वर्णयामास तत्रवित् ॥ २८ ॥
 धर्मं प्रवदतस्तस्य स कालः प्रत्युपस्थितः ।
 यो योगिनश्छन्दमृत्योर्वीज्जितस्तूत्तरायणः ॥ २९ ॥
 तदोपसंहृत्य गिरः सहस्रणीर्विमुक्तसङ्गं मन आदिपूरुषे ।